

Nr 19.

Av herr **Jonsson** i Mörkhult, om skrivelse till Kung. Maj:t angående viss ändring i kungörelsen den 19 maj 1916 med vissa bestämmelser rörande elektriska starkströmsledningars anordnande i förhållande till trafikleder och svagströmsledningar m. m.

Vid 1921 års riksdag väckte jag i andra kammaren en motion nr 141, angående skrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om viss ändring i kungl. kungörelsen den 19 maj 1916 angående vissa bestämmelser rörande elektriska starkströmsanordnanden i förhållande till trafikleder och svagströmsledningar m. m. — varuti jag yrkade, att elektriska ledningar skulle få fritt och utan ersättning framdragas över mark, som tillhör ecklesiastika boställen.

Motionen blev hänskjuten till andra kammarens 5:te tillfälliga utskott, som efter välvillig behandling i utlåtande nr 3, oaktat motionen avstyrkts, givit stöd för sakens intresse i ännu längre utsträckning än motionären, eller därtill att avse också annan kronan tillhörig egendom än den ifrågasatta.

Då emellertid saken är av stor vikt, därigenom att den elektriska energien alltjämt med stora steg drives framåt, och allmänheten mer och mer kommer i behov av såväl elektrisk kraft som ljus, samt att de svårigheter, jag i min förra, här ovan relaterade motion påpekat, ännu kvarstå, nämligen: att man här och där vid framdragning av elektrisk ledning, såväl för hög- som lågspänning, träffar på eller kommer mot kronoegendom eller ecklesiastisk boställesjord, vars markområden måste med ifrågavarande linjer övergå, så finner jag mig åter manad att hos riksdagen förnya denna min motion, dock nu i sådan utsträckning, att avse icke allenast ecklesiastika boställen utan jämväl all kronan tillhörig egendom.

Mycket allmänt förekommer i orter inom vårt land, att distributionsföreningar bildas vid anläggande eller framdragning av elektriska ledningar från kraftstation och till abonnenters bostadsorter i och för kraftens framföring, samt att bland dessa delägare även finnas innehavare och arrendatorer av sådana egendomar, som här förut påpekats, och härigenom får man väl anse som mycket rättvist, att fri mark för ändamålet upplåtes över vederbörande egendom, i sådana fall då övriga delägare uti föreningen upplåta fri mark över sina ägor, där så ifrågasättes.

Likaledes anser jag, att en mera lindrig form för ansökning till framdragning av bemälda ledningar, ävensom en raskare och fortgående

expedition hos vederbörande myndigheter härutinnan bör åstadkommas, än vad som nu är fallet.

Alltså på grund av vad jag nu anfört tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att riksdagen må besluta att i underdånig skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring uti kungl. kungörelsen den 19 maj 1916 angående vissa bestämmelser rörande starkströmsledningars anordnande i förhållande till trafikleder m. m. att elektriska ledningar må få fritt och utan ersättning framdragas över mark, som i ett eller annat fall tillhör kronan och ecklesiastika boställen, då innehavaren eller arrendator är delägare uti föreningen, som framdrager linjen, ävensom att lindrigare former beredas för ansökning hos vederbörande myndighet om rättighet till framdragning av dylik ledning och att skyndsammare expediering i denna sak må komma till stånd.

Stockholm den 14 januari 1924.

C. J. Jonsson
i Mörkhult.
